

bejdsløhedsunderstøttelsen ikke er tilstrækkelig til, at den arbejdsløse dermed kan opretholde sit og sin Families Liv. Denne Paragraf foreslaas derfor nu affattet saaledes: „Hvor der foreligger Forhold, der bevirker, at den i §§ 6 og 7 omhandlede Understøttelse maa anses for utilstrækkelig, kan der af vedkommende kommunale Hjelpekasse eller ad anden Vej ydes den paagældende arbejdsløse yderligere Understøttelse i Henhold til den kommunale Dyrtidslovs almindelige Regler. Arbejdsløse Medlemmer, der modtager Understøttelse i Henhold til §§ 6 og 7, er tillige berettigede til Rabatmærker o. l., som med Hjemmel i Dyrtidsloven udeles til alle Kommunens Beboere eller til Beboere, hvis Indtægt ikke overstiger en nærmere fastsat Grænse“. Jeg har i Cirkulære indskærpet, at det første er noget, som de arbejdsløse er berettigede til, og at ingen Kommune bør unddrage arbejdsløse fra Adgang til den anden Begunstigelse. Men jeg har nu foreslaaet det sat som en fast Regel i Loven.

Lovens Varighed er af Nævnet ansat til den 30. Juni. Jeg har under Hensyn til Rigsdagens Opløsning, det kommende Valg og derefter Rigsdagens Sammentræden paa ny foreslaaet Loven forlænget til 31. August, for at der ikke skal være for kort Tid til at gennemgaa Lovens Revision, hvis saadant bliver fornødent. Under Hensyn hertil har jeg ogsaa maattet forandre de Beløb, der skulde stilles til Raadighed fra Statskassen til Arbejdsløsheds-kasserne, som de er angivne i det af Nævnet fremsendte Forslag. Det foreslaas i Lovforslaget, at der for Finansaaret 1917—18 stilles et Beløb af 2 Mill. Kr. og for Tiden fra 1. April til 31. August 1918 ligeledes 2 Mill. Kr. til Raadighed. Jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at disse Beløb svarer til de af Nævnet indstillede. Forandringen skyldes kun Lovens længere Varighed. Naar Beløbet maa forhøjes saa betydeligt udover det ved Loven af 27. Oktober bevilgede, skyldes det de Erfaringer, som Udbetalingerne i den forløbne Tid har udvist.

Der findes i Lovforslaget visse andre Bestemmelser, men de er af mere almindelig organisatorisk Karakter, og jeg skal derfor ikke komme ind paa dem i dette Øjeblik.

Naar jeg saa overmaade udførligt har gennemgaaet dette Lovforslag, er det ikke blot paa Grund af dets store Vigtighed, men ogsaa fordi jeg indtrængende vil op-

fordre dette høje Ting til at skænke det en meget hurtig Behandling, saa at man allerede i Dag gaar til dets første Behandling. Jeg antager, at dette vil kunne ske, efter at jeg nu har bestræbt mig for at gøre Rede for alle Hovedpunkter i Lovforslaget. At den hurtige Behandling tillige vil bære Præg af Rigsdagens Forstaaelse af den nuværende Stilling, nærer jeg ingen som helst Tvivl om. Derom bærer Forhandlingerne om Loven af 27. Oktober Vidnesbyrd, og Forholdenes senere Udvikling indeholder i Sandhed en almindelig Opfordring til at fortsætte dette Lovgivningsværk i den Aand, hvori det blev givet. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til den velvilligste og hurtigst mulige Behandling.

Jeg skal yderligere have den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 124 af 29. April 1913 om Understøttelse til Børn af Enker. Paa den ringe Størrelse af de Beløb, der efter Enkeloven ydes i Understøttelse, er der bødet ved midlertidige Love, men to Organisationer, der interesserer sig for Kvindernes Stilling, Dansk Kvinde-Samfund og Danske Kvinders Nationalraad, har fremsat Forslag om, at de Takster, der findes i Enkeloven, skulde ændres saaledes, at det ikke udelukkende var ved Hjelpelove og Dyrtidsforanstaltninger, at man forøgede Enkernes Understøttelse. Deres Andragende har været sendt den danske Købstadforening og de samvirkende Sogneraadforeninger til Erklæring, og begge har anbefalet Andragendet. I Henhold hertil er dette Lovforslag udarbejdet, hvis Hensigt er at forøge det aarlige Beløb, som en Enke kan oppebære, til 150 Kr., indtil Barnet har fyldt 4 Aar, 120 Kr., indtil Barnet har fyldt 12 Aar, og 90 Kr., indtil Barnet har fyldt 14 Aar. Det er 50 pCt. Forhøjelse af Understøttelsen, og der er for den første Sats Vedkommende tillige indført en Forhøjelse derved, at den foreslaas at skulle gælde, indtil Barnet har fyldt 4 Aar, medens den for Tiden kun gælder, indtil Barnet har fyldt 2 Aar. Det er navnlig de Enker, der sidder med flere ganske smaa Børn, Børn under 4 Aar, som vil trænge til Hjælp, og for disse foreslaas Beløbet altsaa forøget ikke blot ved Forhøjelse af selve Beløbets Størrelse, men ogsaa ved, at det kan bevares noget længere. Endvidere foreslaas det at forhøje Trangsgænsen for Retten til Modtagelse af Understøttelse. Nu er den $\frac{2}{3}$ af det statskattefrie Beløb, det foreslaas at stryge